

Arrest

nr. 174 775 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. PEETERS, die *loco* advocaat S. DEMYTTENAERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 27 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 28 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 6 april 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 6 april 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 28/08/2015

Overdracht CGVS: 05/01/2016

U werd gehoord op 25 februari 2016 van 09u05 tot 13u25 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Buuachru Khalid loco meester Geleyn Franz, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger van Arabische origine. U gaf aan een soennitische moslim te zijn, afkomstig uit Bagdad. Vanaf uw geboorte op 2 november 1987 tot in 1999 woonde u in de Al-Mansourwijk in Bagdad, daarna verhuisden uw ouders met de kinderen naar Al-Safarat, een overwegend soennitische wijk tevens in Bagdad gelegen. In 2012 begon u te werken voor de firma Sama Al Azdhar (SAA), welke IT-support levert aan andere bedrijven in het zuiden van Irak, zoals aan het Britse oliebedrijf British Petroleum (BP), waar u de helpdesk bemande. U verbleef hiervoor steeds gedurende 21 dagen op de olievelden rond Basra, waarna u voor een periode van 7 dagen terugkeerde naar Bagdad.

Uw problemen begonnen op 1 november 2014, tevens de dag waarop Ashura gevierd wordt. Uw collega en vriend, Mustapha, was die dag jarig. Samen met een andere collega, Mazem, besloot u Mustapha na de werkuren te verrassen met een taart. De dag nadien werd er door een onbekende persoon een e-mail gestuurd naar de verantwoordelijken binnen SAA, het bedrijf waarvoor u werkte. Hierin werd gesteld dat zij die gevierd hadden op de heilige dag ontslagen zouden moeten worden, zo niet zouden er maatregelen genomen worden. U vermoedde dat Salah, de plaatselijke verantwoordelijke van het overheidsbedrijf ROO, de Rumaila Operating Organization, de informatie over de mail van de onbekende afzender, en dus ook over het verjaardagsfeest, heeft overgemaakt aan zijn verantwoordelijken bij de ROO en dat daardoor het nieuws over het verjaardagsfeest is kunnen verspreiden over heel Basra. Op 3 november 2014 werden u en uw twee collega's samengeroepen voor een onderhoud met twee managers, S. R. en Marc, van wie u de achternaam niet meer herinnert. Deze twee personen waren zeer verontrust over de situatie en hebben jullie deze uitgelegd. Ze geboden jullie om jullie spullen te pakken en binnen 30 minuten te vertrekken richting Bagdad, wat jullie ook deden.

U keerde terug naar Bagdad en buiten enkele contacten met een paar collega's die u wisten te melden dat er in Basra wel personen naar u vroegen, hoorde u niets over de hele zaak. Voor alle zekerheid besliste u wel om samen met uw gezin in te trekken in het huis van uw schoonouders, in de wijk Al-Yarmouk in Bagdad. Op 14 november 2014 kreeg u een uitnodiging van het onderzoeksbureau van het Ministerie van Olie. De schrik sloeg toe bij u en u besloot om die dag nog samen met uw vrouw te vluchten naar Turkije. Uw vrouw beviel korte tijd later van een dochter en om zowel moeder als kind wat op krachten te laten komen, besloot u pas om op 2 maart 2015 terug te keren naar Bagdad. U vond na uw terugkeer werk bij Dar al Dawa, een invoerbedrijf voor medicijnen. Lange tijd gebeurde er weer niets, tot enkele dagen voor uw vertrek begin augustus 2015. U zag op de bewakingsschermen bij Dar al Dawa dat er drie auto's het bedrijventerrein op kwamen rijden, met het logo van Asaeb Ahl Al Haq (AAH) op getekend. Er vielen mannen binnen bij u in het bedrijf, ze vernielden de plaats en vroegen naar de namen van de personen die er werkten. U was op dat moment echter al gevlucht via een achterdeur. Dezelfde dag hoorde u van uw vader dat er mensen bij u in de wijk waren geweest die informatie over u vroegen. U besloot hierop andermaal Irak te verlaten. U logeerde eerst nog een tweetal dagen bij een vriend waarna u alleen -, uw vrouw en kind verblijven tot op heden nog steeds bij uw schoonouders, - Bagdad per vliegtuig verliet richting Istanbul, Turkije. Vanuit Turkije reisde u illegaal verder naar België, waar u op 27 augustus 2015 aankwam en op 28 augustus een asielaanvraag deed.

Ter staving van uw identiteit en uw asielerelaas legt u volgende documenten voor: uw huwelijksakte; uw identiteitskaart; uw nationaliteitsbewijs; uw voedselrantsoenkaart; de identiteitskaart van uw vrouw; de identiteitskaart van uw dochter; uw woonstkaart; een aanbevelingsbrief van S. R.; brief met maatregelen van ministerie van Olie; de oproepingsbrief van het ministerie van Olie; bijlage 1 bij deze oproepingsbrief; bijlage 2 bij deze oproepingsbrief; een werkattest afgegeven door M. D.; een arbeidscontract bij SAA; een arbeidscontract via het tewerkstellingsbureau NES; een loonfiche van NES; een veiligheidsattest van Rumaila en een werkbadge van SAA.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kon u op geen enkele manier aannemelijk maken dat u in Basra effectief gevisieerd bent geweest. Zo gaf u tijdens uw gehoor op het CGVS te kennen dat op basis van een mail van een onbekende afzender heel Basra u, Mazem en Mustapha, uw twee collega's, in het vizier zou hebben

gekregen (CGVS, p. 26, 27 en 30). Maar hoe dit effectief is kunnen gebeuren, kon u vervolgens niet specificeren: u kon bijvoorbeeld niet duiden waarom Salah, de plaatselijke verantwoordelijke van het overheidsbedrijf ROO, deze e-mail van een onbekende afzender heeft moeten melden aan zijn verantwoordelijken, wat er met de e-mail van Salah naar zijn verantwoordelijken is gebeurd opdat de situatie is geëscaleerd, waar Marc en S. R. uit af konden leiden dat jullie situatie zo moeilijk was geworden en hoe het nieuws over jullie feestje zich kon verspreiden over heel Basra (CGVS, p.27-28). Het is verder opmerkelijk dat Salah zelf totaal geen problemen maakte van de gebeurtenis die aan de bron van deze mail lag (CGVS, p. 26) en dat de managers van twee Britse bedrijven, Marc bij BP en S. bij SAA, zich laten leiden door een e-mail van een onbekende afzender om werkkrachten, waar zij later wel een lovende aanbevelingsbrief voor schrijven, zomaar te laten vertrekken uit hun organisatie. Voorts gaven zij aan dat zij jullie op de hoogte zouden houden van de situatie, maar u gaf zelf aan dat u tot op heden niets vernomen heeft (CGVS, p. 30). Dan is het ook bijzonder merkwaardig dat u in oktober 2015 wel om aanbevelingsbrieven heeft gevraagd aan S. R. en M. D., nog een andere manager, maar dat u niet verder geïnformeerd heeft over de situatie ter plaatse of over gebeurtenissen die verband houden met jullie vertrek uit de regio en dat ook zij uit eigen initiatief hier niets over hebben vermeld (CGVS, p.34-35).

Verder is het zeer frappant dat er na uw vertrek uit Basra op 3 november 2014 weinig meer is gebeurd aangaande de gebeurtenissen van 1 november 2014. U gaf weliswaar aan dat u van enkele collega's in Basra heeft gehoord dat er personen naar u informeerden en u ontving op 14 november 2014 de oproepingsbrief van het Ministerie van Olie, maar verder werd er door niemand iets ondernomen om u te vinden of om u aan te spreken over de gebeurtenissen van 1 november 2014, wat op zich reeds opmerkelijk is gezien uw aangeven dat dit feestje aanleiding gaf tot enorm veel heisa in heel Basra (CGVS, p. 26 en 30). Ook maakte u geen melding dat er iets gebeurd zou zijn in de periode dat u in Turkije verbleef, tussen 14 november 2014 en 2 maart 2015. Zelfs na uw terugkomst uit Turkije blijft het windstil. Het is slechts begin augustus dat er ineens een inval gebeurt bij de firma waar u werkt en dat er op dezelfde dag naar u gevraagd wordt in de wijk. Het heeft met andere woorden acht maanden geduurd voordat de personen of de instanties die naar u op zoek waren, zich naar het bedrijf waar u werkzaam was, begaven, daar waar u stelde dat niemand buiten uw familie en uw echtgenote ervan op de hoogte was dat u daar effectief tewerkgesteld was (CGVS, p.33). Tot slot gaf u aan dat er een huiszoeking is gebeurd in uw ouderlijk huis in december 2015. U verklaarde echter dat deze mannen informeerden naar wie er woonachtig was in het huis en dat ze op zoek waren naar wapens (CGVS, p.34). U kon echter op geen enkele manier aannemelijk maken dat deze huiszoeking ingegeven was om uw persoon te vinden. Ook gaf u aan dat er zich na uw vertrek uit Bagdad verder niets meer heeft voorgedaan (CGVS, p. 34).

Voorts is het zeer bevreemdend dat u over de gebeurtenissen begin augustus 2015, die de directe aanleiding vormen voor uw vertrek uit Irak, niet in detail kon vertellen, daar waar u expliciet aangaf dat u tijdens het gehoor alles in detail heeft verteld wat u wou vertellen (CGVS, p. 35). U kon niet de exacte datum van de gebeurtenissen aanduiden (CGVS, p. 32), daar waar u verder alle data zonder enig probleem kan indiceren. Verder blijft u zeer kort over de gebeurtenissen, geeft u zeer weinig of steeds dezelfde details en is het verhaal weinig consistent (CGVS, p. 31-33). Vervolgens kon u op geen enkele manier aantonen dat de inval in het bedrijf waar u tewerkgesteld was, erop gericht was om uw persoon te zoeken en te vinden. U gaf slechts aan dat u vreesde dat ze naar u op zoek waren omdat het onderzoeksbureau van het Ministerie van Olie uw naam heeft en dat zij samenwerken met elkaar (CGVS, p.32) en dat u daarom via de achterdeur bent gevlucht. Ook stelde u dat uw vader van de mensen in de omgeving had vernomen dat er personen bij u in de wijk naar u geïnformeerd hadden. Gevraagd naar welke personen naar u vroegen, stelde u dat niemand dit weet en dat u ook geen poging heeft ondernomen om dat te achterhalen (CGVS, p. 33). Tot slot is het zeer merkwaardig dat u na deze gebeurtenissen wel zelf bent ondergedoken bij uw vriend om daarna het land te verlaten, daar waar uw vrouw en uw pasgeboren kind gewoon zijn gebleven op het adres waar jullie woonden en u hen niet in veiligheid heeft gebracht (CGVS, p. 34).

Tenslotte is het frappant dat u verklaarde dat Mazem, uw collega bij SAA die net zoals u gevisieerd werd in voornoemde mail, nog steeds in Bagdad verblijft en dat u niet wist of hij al dan niet bedreigd is geweest, daar waar u nochtans stelde dat u om de twee weken contact met hem heeft (CGVS, p.15 en 35). Evenzeer is het frappant dat u niets kon vertellen over de bedreigingen die Mustapha, uw andere collega bij SAA, heeft ontvangen (CGVS, p.35). U verklaarde nochtans dat Mustapha om dezelfde redenen als u Irak verlaten heeft (CGVS, p.15). Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat u niet verder geïnformeerd heeft naar de bedreigingen die hij ontvangen heeft, of alleszins getracht heeft om hier meer informatie over te vergaren.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan er geen geloof meer gehecht worden aan uw asielaanvraag. U bent er dan ook niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. De vluchtelingenstatus kan u aldus niet worden toegekend.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. Zij tonen uw identiteit, uw nationaliteit en uw professionele activiteiten aan, dewelke allerminst worden betwist. Aan de ontslagbrief van de South Oil Company en de oproepingsbrief van het ministerie van Olie en de bijhorende bijlagen kan echter geen waarde gehecht worden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat valse documenten in Irak gemakkelijk bekomen kunnen worden en dat corruptie er welig tiert. Bovendien dienen documenten om bewijskrachtig te zijn, te kaderen in geloofwaardig en coherent relaas, quod non in casu.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met

meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Standpunt van de partijen

2.1.1. Verzoeker voert in wezen een schending van de motiveringsplicht aan, aangezien hij kritiek levert op de motieven van de bestreden beslissing op volgende punten:

- a) de bekendmaking van de problemen in Basra begin november 2014
- b) het gebrek aan gebeurtenissen tot augustus 2015
- c) de gebeurtenissen van begin augustus 2015
- d) het niet in veiligheid brengen van zijn echtgenote en dochter.

2.1.2. In drie aanvullende nota's van 11, 19 en 22 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak "De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 23 juni 2016
- een nota "Irak – Vrijwillige terugkeer"
- COI Focus Irak "Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016" van Cedoca van 12 augustus 2016
- een blogbericht "Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016" van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.1.3. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer over de veiligheidssituatie in Bagdad.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de problemen in Basra betreft, stelt verzoeker dat Salah de mail van een onbekende afzender moest melden aan zijn verantwoordelijken omdat dit tot zijn taken behoort. Verzoeker acht dit een voldoende verklaring voor het feit dat hij omwille van de mail van Salah door heel Basra wordt gevisieerd omdat hij op 1 november 2014, voor een verjaardagsfeestje van een collega en vriend, een taartje heeft gegeten, terwijl dit een heilige dag is, Ashura.

Daargelaten het feit dat Ashura op 3 november 2014 werd gevierd, stelt de Raad vast dat verzoeker geen aannemelijke verklaringen aflegt waarom hij, samen met twee collega's, naar aanleiding van het eten van een stuk taart op 1 november 2014 en een mail van een onbekende afzender en het gevolg dat aan deze mail zou zijn gegeven door een zekere Salah een gegronde vrees voor vervolging heeft. Verzoekers verklaringen over de gebeurtenissen op 1, 2 en 3 november 2014 zijn uiterst vaag en daarom ongeloofwaardig. Verzoeker meent uit het hoorverslag te kunnen afleiden dat de situatie nog zeer onduidelijk was voor iedereen, maar dat het incident niet kon worden genegeerd. Deze argumentatie van verzoeker wordt niet aanvaard door de Raad, aangezien deze net bevestigt wat de bestreden beslissing stelt. Verzoeker kan namelijk niet specificeren hoe het is kunnen gebeuren dat hij effectief wordt gevisieerd in Basra. Waar verzoeker voorhoudt dat het argument dat Salah zelf geen probleem maakte van het incident geen steek houdt, merkt de Raad op dat verzoeker zichzelf tegenspreekt. Hij voert aan dat hij nooit heeft voorgehouden dat iedereen zich tegen hem keerde, terwijl hij verklaart dat heel Basra hem viseert. Verzoekers uiteenzetting dat de Commissaris-generaal het incident verkeerd heeft geïnterpreteerd mist feitelijke grondslag. Nergens in de bestreden beslissing wordt immers vermeld dat verzoeker omwille van een fout moest vertrekken. Verzoekers uitleg voor het feit dat hij niets meer heeft vernomen van zijn verantwoordelijken in Basra over het incident en de afwikkeling ervan overtuigt de Raad evenmin. Verzoeker is van mening dat het geen nut had om zich nog te informeren, aangezien hij daar onmogelijk nog aan de slag kon sinds de beslissing van 14 november 2014 van het Ministerie van Olie. Deze uitleg houdt geenszins verband met de vaststelling dat verzoeker in 2015 in België nog contact heeft opgenomen met zijn verantwoordelijken in Basra, S.R. en M.D., om aanbevelingsbrieven te verkrijgen, maar hij zich niet verder heeft geïnformeerd over de afwikkeling van het incident. Bovendien blijkt verzoeker op 3 november 2014 uit Basra te zijn vertrokken, zonder dat hij problemen ondervond aan de checkpoints. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag.

Bovendien kan de Raad samen met verzoeker en de Commissaris-generaal vaststellen dat er in de periode na de voorgehouden feiten van Basra in november 2014 tot augustus 2015 niets is gebeurd. Verzoeker beperkt zijn kritiek tot het herhalen van zijn afgelegde verklaringen. Dit laat echter niet toe om de motivering op dit punt in een ander daglicht te stellen. De motivering "*Verder is het zeer frappant dat er na uw vertrek uit Basra op 3 november 2014 weinig meer is gebeurd aangaande de gebeurtenissen van 1 november 2014. (...) Tot slot is het zeer merkwaardig dat u na deze gebeurtenissen wel zelf bent ondergedoken bij uw vriend om daarna het land te verlaten, daar waar uw vrouw en uw pasgeboren kind gewoon zijn gebleven op het adres waar jullie woonden en u hen niet in veiligheid heeft gebracht (CGVS, p. 34).*" is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt overgenomen. Verzoeker legt verder ook tegenstrijdige verklaringen af over het feit dat hij half november 2014 naar Turkije zou zijn vertrokken met zijn vrouw en dat zijn vrouw daar zou zijn bevallen en zij pas op 2 maart 2015 zijn teruggekeerd naar Bagdad. Uit zijn eerste verklaringen blijkt immers dat zijn dochter op 2 december 2014 in Bagdad werd geboren (CGVS-vragenlijst, stuk 14, p. 6).

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongeloofwaardig zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen,

ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers oplevert, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiïtische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (nota *"Irak – Vrijwillige terugkeer"*).

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog in verzoekers aanvullende nota is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoeker aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

In zoverre verzoeker daarnaast de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van de blog "*Musings on Iraq*" tracht te ondermijnen, dient te worden opgemerkt dat deze bron weldegelijk als betrouwbaar kan worden aangemerkt. Deze bron wordt immers geciteerd door diverse objectieve, gezaghebbende en betrouwbare organisaties en bronnen. Zo wordt deze geciteerd in het rapport van het UK Home Office dat verzoeker als stuk 21 bij de aanvullende nota voegt (p. 17). Tevens wordt deze blijkens het stuk 23 bij de aanvullende nota geciteerd door onder meer CNN, the Christian Science Monitor, the National, the Centre for Strategic and International Studies, the Institute for the Study of War, All Iraq News Agency, diverse kranten in Irak en diverse boeken over Irak. Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om enerzijds de betrouwbaarheid van (de informatie van) de auteur van "*Musings on Iraq*" in twijfel te trekken doch om anderzijds wel te stellen dat er met de conclusies die deze persoon trekt rekening gehouden moet worden.

De verwijzing naar de val van Fallujah is niet dienstig aangezien verzoeker van Bagdad afkomstig is.

De verwijzing naar de situatie van de IDP's die in Bagdad verblijven is evenmin dienstig aangezien verzoeker afkomstig is uit Bagdad en niet als IDP kan worden aanzien.

Ook verzoekers verwijzing naar een aantal arresten van de RvV is *in casu* niet dienstig. Het arrest nr. 172 676 en het arrest nr. 167 850, waarin overgegaan werd tot een erkenning van de vluchtelingenstatus, hadden betrekking op individuele asioldossiers. Dient te worden opgemerkt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen precedentwaarde en elk dossier wordt individueel beoordeeld. In de betrokken dossiers werd bovendien geoordeeld dat de verklaringen van de betrokkenen weldegelijk geloofwaardig waren en dat zij aangetoond hadden dat zij een persoonlijk risico op vervolging liepen bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst. Verzoeker toont geenszins aan zich in een vergelijkbaar geval te bevinden nu zijn relaas en zijn problemen reeds hoger ongeloofwaardig werden bevonden. In het arrest nr. 169 112, daterend van 6 juni 2016, werd geoordeeld dat er indertijd onvoldoende actuele informatie voorhanden was om een inschatting te maken van de veiligheidssituatie in Bagdad. Dit is in het onderhavige dossier niet het geval.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP